

KERK & leven

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

24

2020

WEEKKRANT

10 JUNI

JAARGANG 81

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS

SINT-ANTONIUS

DON BOSCO

Vertrek van de zusters uit Blauwput

1

Het was even schrikken in Blauwput. De zusters uit het klooster van de Jozef Pierrestraat lieten weten dat ze eind juni, begin juli vertrekken daar. Momenteel wonen er acht zusters. Vijf of zes van hen gaan naar nieuw gebouwde serviceflats

van de congregatie in Lier, de overige twee of drie medezusters gaan naar een woonzorgcentrum van de zusters van Vorselaar in Westmalle of Vorselaar zelf.

Zuster Simonne was het meest en het langst betrokken bij onze parochie en zij was het dan ook die de boodschap kwam brengen. Het is een zware en moeilijke beslissing geweest voor haar en haar medezusters, maar ze beseften dat het 'nu of nooit' was.

Eerst en vooral willen we zuster Simonne in het bijzonder en ook de andere zusters van harte bedanken voor alles wat ze de voorbije tientallen jaren gedaan hebben voor onze parochie. Dat is héél veel! Ze kunnen eindelijk genieten van een hopelijk deugddoend pensioen. Dat hebben ze alleszins verdiend en we wensen het hen van harte toe! Uiteraard zullen we hen ook heel erg missen. Voor zoveel zaken, groot en klein, doen we beroep op zuster Simonne of de andere medezusters in het klooster. Dat allemaal opvangen wordt geen eenvoudige opgave.

Daar zijn we ons erg van bewust. Het zal een hele inspanning van ons als parochiegemeenschap vragen. Maar ik ben er zeker van dat we daarin zullen slagen. Daar zijn we levendig en krachtig genoeg voor! We hebben ondertussen al samengezeten met zuster Simonne en pastoor Rony om een eerste oplijsting te maken van alle taken die zuster Simonne op zich nam.

Dat afscheid willen we natuurlijk ook niet ongemerkt laten voorbijgaan. We zijn momenteel aan het nadenken hoe we op een gepaste manier kunnen afscheid nemen van hen in deze vreemde coronatijden. Helemaal zoals we het wensen (met een groot feest) zal het nu niet kunnen, maar niets belet ons omdat op een later moment toch te doen. We bekijken ondertussen wat nu haalbaar is.

Met dank aan Filip Vermeire

2

We hebben hiervoor al gemeld dat de zusters van het klooster zullen vertrekken in de loop van de maand juli. Reden te over om een bezoekje te brengen en wat herinneringen op te halen. Iets na elfen waren alle zusters verzameld in de grote leefruimte.

Wanneer is het klooster gebouwd en waarom hier?

De zusters van Vorselaar zijn hier gekomen op vraag van kardinaal Van Roey. Dat was in 1944! Een bombardement had de school van Blauwput volledig verwoest. Tot dan waren hier zusters van het H. Graf van Turnhout die daardoor terug naar Turnhout gegaan zijn. Hun huis werd echter te klein en bovendien verkeerde het gebouw op een gegeven moment in een bouwvallige staat, zodat men in 1972 besloot over te gaan tot een nieuwbouw.

Toen woonden er al 24 zusters. Van de huidige acht overblijvende zusters is zuster Gaby hier toegekomen in 1972 en zuster Simonne in 1973.

De zusters van Vorselaar engageren zich als actieve religieuze vrouwen in scholen, parochie e.d.! Ook in Blauwput hebben de zusters zich voornamelijk ingezet voor de school. Dat er een zeker verloop was van zusters was normaal. Zij konden gevraagd worden om elders een nieuwe taak op te nemen.

Sinds 3 januari 1983 tot op heden heeft zuster Simonne het secretariaatswerk van de parochie en het huishouden van de pastoor op zich genomen.

Waarom gaan jullie nu vertrekken?

Het verouderingsproces van de zusters is de laatste jaren een actueel thema voor kapittels in de congregatie. Daar werd sinds enkele jaren gezocht naar de mogelijkheid om onze zusters goede zorgen te geven. Zo hebben we nu twee woonzorgcentra met assistentiewoningen te Westmalle en Lier en in het hoofdklooster te Vorselaar. Een goede verzorging van de oudere zusters moet gegarandeerd zijn en blijven. Elke zuster zal uiteindelijk terecht komen op één van die plaatsen! De assistentiewoningen in Lier worden op 1 juli a.s. in gebruik genomen. Dit deed ons opteren voor Lier: 2 zusters naar het wzc en 6 naar een assistentiewoning. Wegens het aanbod van 30 nieuwe serviceflats in Lier is er de mogelijkheid om samen te verhuizen. Wanneer dan het moment van grotere zorgbehoefte gekomen is kunnen ze daar ook blijven....

Welke dingen zijn zo het meeste bijgebleven?

Wij herinneren ons vele mooie vieringen van jubilerende medezusters en aangename zusterlijke bijeenkomsten van de zuster gemeenschappen van onze regio Hageland. Ook reizen en uitstappen in grote of kleine groepen waren altijd een deugddoend gebeuren in de school en/of gemeenschap.

Ook pijnlijke gebeurtenissen zoals een onverwacht overlijden of een

slepende ziekte van een medezuster staan in ons geheugen gegrift. Het klooster van Blauwput was het centrale huis van de regio.

Hier woonde de regioverantwoordelijke en de zusters van het Hageland kwamen hier graag samen voor vergaderingen, feesten e.d. Al die gemeenschappen van het Hageland zijn reeds opgeheven...

Jullie waren ook fel betrokken bij het parochieleven. Hoe hebben jullie dat ervaren?

De parochie is een levende gemeenschap met vele bereidwillige medewerkers en organisaties waar zusters graag hielpen en/of aanwezig waren. We herinneren ons nog veel mooie eigentijdse vieringen, zeker in de tijd van pastoor Jan. Maar ook na zijn vertrek kon de parochie blijven rekenen op enthousiaste en capabele voorgangers, om niet de vele toegewijde vrijwilligers te vergeten. We waren heel graag aanwezig bij de kindvriendelijke vieringen. Die zullen ons altijd bijblijven, ook de paas- en kerstvieringen. Echt buitengewoon!

Afscheid nemen is nog niet aan de orde, want jullie verdwijnen nog niet meteen van het toneel. We doen dat ten gepasten tijde.

Wilfried

Overgenomen uit Kerk&Leven – editie Blauwput

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON

DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON

SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page

Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN

DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat

Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
tel. 016 25 04 59
Open van 09.30 u. - 11.30 u. op: maandag,
dinsdag, donderdag en vrijdag,
(woensdag niet open)

Overlijden in de Don Bosco-parochie

Alle heuvels zwijgen vannacht

In alle twijgen komt een zacht fluisteren vrij.

Geen vogel geeft teken van leven.

Wacht maar, nog even, dan rust ook jij.
(Johann Wolfgang van Goethe 1780)

Bedroefd, maar ook ontzettend dankbaar voor wat zij voor ons en voor velen betekende, melden wij u het overlijden van **Elisabeth 'Putti' Rundfeldt**, huisarts - oprichtster Groepspraktijk *Blauwput*, geboren in Deutswusterhausen op 3 maart 1951 en op 17 mei 2020 in Kessel-Lo overleden.

Kennissen beschrijven haar als een heel warme en gedreven persoon. Zij vocht jarenlang, dapper, tegen haar ziekte.

Elisabeth 'Putti' Rundfeldt

Haar echtgenoot Jozef Mampuys, haar kinderen en schoonkinderen

Frietkot in crisis

Er was eens een man die een frietkot had.

Op het uithangbord van zijn kraam liet hij een pakkende slogan schilderen.

De mensen kochten zijn frieten want ze waren lekker.

Ik moet een groter fornuis kopen om de vraag te kunnen bijhouden, bedacht de man zich.

Hij sprak erover met zijn zoon.

Maar vader, zei de zoon, heb je de laatste tijd dan niet meer naar het nieuws geluisterd?

Er is crisis in het land. De mensen hebben niet zoveel geld meer! Je

Niels en Els, Hanna en Toon, haar kleinkinderen Jakob en Lotte en Is-aac, haar broers en hun familieleden, haar schoonmoeder, haar oom en tante, zullen haar nu missen en warm in hun hart blijven bewaren. Zij bedanken al het medisch personeel en de vele vriendinnen en vrienden die hen de voorbije jaren en in het bijzonder het laatste jaar hebben ondersteund.

Als gevolg van de regeringsmaatregelen ter bestrijding van het coronavirus vond het afscheid in beperkte kring plaats. Van zodra de omstandigheden het toelaten organiseren wij in het najaar een herdenkingsplechtigheid voor iedereen die hier aan wil deelnemen.

moet op minder goede zaken rekenen. Denk eraan: je verkoop kan teruglopen.

Mijn zoon is verstandiger dan ik. Hij volgt het nieuws.

Dus weet hij het beter.

En de man bestelde minder aard-appelen, vernieuwde zijn uithangbord niet; hij sprak minder en prees zijn waar minder aan.

Geleidelijk ging de zaak achteruit. Zoon, je had gelijk, zei de vader, het is crisis.

Uit: Chantal Leterme, '99 verhalen met een knipoog'

STRIJD TEGEN HET CORONAVIRUS

Het coronavirus heeft onze samenleving volledig omgegooid. Onderzoekers van KU Leuven en UZ Leuven proberen de epidemie zo goed mogelijk te begrijpen en advies te geven om de juiste maatregelen te nemen. Samen zetten ze hun expertise in om ons land succesvol door deze crisis te loodsen.

Professor **Marc Van Ranst** is diensthoofd van het Laboratorium Klinische en Epidemiologische Virologie (Rega Instituut). In de media en via alle andere mogelijke kanalen informeert hij over SARS-CoV-2, het virus dat de hele wereld in zijn greep heeft. Hij maakt deel uit van de Risk Assessment Group (RAG) die de risico's voor de volksgezondheid analyseert. Ook is hij lid van het Wetenschappelijk comité Coronavirus, dat de autoriteiten adviseert over de bestrijding van het virus en prognoses maakt over de evolutie en de verspreiding ervan in België.

Ondertussen stelt ook de zorg van de talrijke patiënten de ziekenhuizen danig op de proef.

Professor **Geert Meyfroidt** is als arts-intensivist verbonden aan het Laboratorium voor Intensieve Geneeskunde van UZ Leuven. Als voorzitter van de Belgische vereniging Intensieve zorg staat hij de media vaak te woord over de capaciteit van de intensive care-bedden in ons land. De coronacrisis plaats hem, samen met zijn collega's op Intensieve Geneeskunde, voor wat wel-

(c) KU Leuven

licht de grootste uitdaging wordt van zijn carrière.

Race naar een vaccin

Onderzoekers wereldwijd werken de klok rond op zoek naar een doeltreffend vaccin. Niet zonder succes. Zo meldt de Wereldgezondheidsdienst dat er maar liefst 67 kandidaatvaccins tegen COVID-19 zijn. Om de kans op slagen te vergroten spitsen verschillende onderzoeksteams zich toe op uiteenlopende technologieën.

Aan het Rega Instituut heeft het team van professor **Johan Neyts** zich gebaseerd op het gelekoorts-vaccin. De KU Leuven-onderzoekers hebben zo zeven prototypen ontwikkeld, die momenteel op hamsters getest worden. Hamsters blijken namelijk – in tegenstelling tot muizen – erg gevoelig voor COVID-19-infecties en vertonen dezelfde overreactie van het immuunsysteem als menselijke coronapatiënten.

In een volgende fase kunnen de onderzoekers het prototype testen op mensen. En dan moet een opschaling volgen: om de hele wereldbevolking te kunnen vaccineren heb je miljarden dosissen nodig. Alleen al daarom is het goed dat er op verschillende plaatsen in de wereld naar een vaccin gezocht wordt.

Professor Johan Neyts blijft optimistisch in de zoektocht naar een vaccin:

Het nieuwe coronavirus muteert veel trager dan het griepvaccin of het aidsvirus. Dat is goed nieuws: het geeft hoop dat we een vaccin kunnen bouwen dat langdurig tegen de ziekte beschermt.

KU Leuven Alumni – Doorzending van 20 mei 2020

Als u wenst te steunen:
IBAN-rekeningnummer:
BE45 7340 1941 7789
BIC-code: KREDBEBB

Luisteren, spreken, zwijgen

Maandag

Je hebt twee jaar nodig om te leren spreken, maar een leven lang nodig om te leren luisteren.

Dinsdag

De belangrijkste dingen worden met weinig woorden gezegd.

Woensdag

Als ogen spreken, valt er niets meer te zeggen.

Donderdag

Luisteren met je ogen is spreken met je hart.

Vrijdag

Luisteren is spreken zonder woorden

Zaterdag

Als je met je hart luistert kun je meer zeggen dan met woorden spreken.

Zondag

Vreugde en verdriet in vriendschap delen vereist geen woorden

Edmond Willems

KALENDERBLAADJE

Zoek de stilte

Zoek de stilte, vind de ruimte in ons overvol bestaan, waar de hoop een plaats kan vinden, wij bevrijd naar binnen gaan: wis de chaos en de wirwar, wis de ogen om te zien wat van waarde is en kostbaar, wat tot onze vrede dient.

Stilte vraagt om ons vertrouwen, koelt de hitte, remt de tred. God, de stilte die ons aanspreekt, kent ons wezen, raakt de kern. Hij schept ruimte om te denken, schaduw die de zon laat zien, schenkt ons moed waar wij te klein zijn, geeft geloven doel en zin.

Laten wij in zijn Geest voortgaan, open voor elkaars verdriet, angsten uit ons leven bannen, want de ruimte moet gevierd: ruimte voor de diepste dromen, ruimte voor zorgvuldigheid, ruimte die wij kunnen delen, ruimte waar de Geest geleidt. **Sytze de Vries – ‘Het liefste lied van overzee’**

EEN EENVOUDIGE TIP ALS JE ANDEREN TEN VOORBEELD WIL ZIJN

Indien je iets wil betekenen voor anderen, begin dan met te werken aan jezelf:

het vuur waarmee je anderen wil doen ontvlammen, moet thuis worden aangestoken.

Ignatius van Loyola

WIJ DELEN SCHEPPING – OPSTANDING – VREUGDE (Deel 2)

Welkom en Zalig Pasen!
Moge het lezen van de teksten, het bidden van de gebeden en het beluisteren en meezingen van de liederen ons toch dicht bij elkaar brengen op deze Paasdag.
De vrouwen bij het graf delen vreugdevol nieuws! Een nieuwe schepping is begonnen. De dood heeft niet langer het laatste woord! Laten ook wij deze vreugde delen. De opstanding van Jezus, mag ook onze opstanding worden!

*Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht.
Heeft Hij ons licht aangeheven.*

Openingsgebed

Gij die zijt oergrond van alles wat is, wie anders kan ons wegroepen uit nacht en duisternis, om ons te wenden naar een dageraad van heilzaam licht.
Heel met uw woord wat kwetsbaar in ons hart verborgen ligt, opdat wij vrij en onbevangen durven leven, als een tuin in bloei.
Laat onze ogen verder kijken dan het graf, dat wij ons toevertrouwen aan een nieuw begin.
Dat wij opkijken naar Hem die ons is voorgegaan, Jezus, de levende. Amen.

Lezing uit Handelingen 10,34a.37-43
Petrus werd door Cornelius, een Romeinse honderdman, bij hem thuis in Caesarea uitgenodigd. Daar sprak hij Cornelius en zijn gezin toe, vooraleer ze gedoopt werden. Petrus richtte zich, net zoals Jezus, niet uitsluitend tot Joden, maar ook tot mensen die goed en rechtvaardig handelden.

Waren wij dood door de zonde verminkt

*en verloren.
Doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen.
Hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.*

*Zend dan uw Geest, als een vuur, als een stem in ons midden.
Dat wij van harte elkander verstaan en beminnen.
En zo voortaan eren Gods heilige Naam.
En Hem in waarheid aanbidden.*

Evangelielezing: Johannes 10,1-9

Op de eerste dag van de week kwam Maria Magdalena vroeg in de morgen - het was nog donker - bij het graf en zag dat de steen van het graf was weggerold. Zij liep snel naar Simon Petrus en naar de andere, de door Jezus beminde leerling, en zei tot hen: 'Ze hebben de Heer uit het graf genomen en wij weten niet waar ze hem hebben neergelegd.' Daarop gingen Petrus en de andere leerling op weg naar het graf. Ze liepen samen vlug voort, maar die andere leerling snelde Petrus vooruit en kwam het eerst bij het graf aan. Voorover bukkend zag hij de zwachtels liggen maar hij ging niet naar binnen. Simon Petrus die hem volgde, kwam ook bij het graf en trad wel binnen. Hij zag dat de zwachtels er lagen, maar dat de zweetdoek die zijn hoofd had bedekt niet bij de zwachtels lag, maar ergens afzonderlijk opgerold op een andere plaats. Toen ging ook de andere leerling die het eerst bij het graf was aangekomen naar binnen: hij zag en geloofde. Want zij hadden nog niet begrepen hetgeen er geschreven stond, dat Hij namelijk uit de doden moest opstaan.

Johannes 20, 11-18

Maria Magdalena bij het graf van Jezus

Woordje

Sinds het begin van de lockdown krijg ik elke dag via mail een creatieve opdracht voor mijn creatief dagboek. We zijn met een klein groepje begonnen en nu zijn we met 236. Door knippen en plakken, tekenen en schrijven even dicht bij jezelf komen doet deugd, vooral ook door te weten dat meer dan 200 mensen met hetzelfde bezig zijn en zo een verbondenheid creëren.

Een van de opdrachten was: Als ik 5 nieuwe levens had, wat zou ik dan doen? Concreet moesten we de zin: Ik hou van... en aanvullen. Maar mijn gedachten dwaalden even af en ik fantaseerde dat ik één van de vrouwen bij het lege graf zou willen zijn.

De evangeliën van Marcus, Lucas en Mattheüs vertellen over de vrouwen die het lichaam van Jezus willen balsemen.
In het evangelie van Johannes is het nog donker wanneer Maria ziet dat de steen is weggerold bij het graf. Ze haalt er Petrus en de geliefde leerling bij. Zij gaan het graf binnen en merken dat het lichaam van Jezus weg is. Maar wanneer de leerlingen naar huis gaan, blijf Maria ontredderd achter.

De ontmoeting tussen Maria Magdalena en de verzezen Christus is het eerste van de paasverhalen waarin de leerlingen de betekenis van Jezus' opstanding moeten leren begrijpen.
Het inzicht dat Maria Magdalena hierin krijgt, verloopt in verschillende stappen. Eerst gaat zij naar het graf waarbij blijkt dat zij op zoek is naar de dode Jezus (Joh 20,1-2.13-15). De levende Christus aanziet ze eerst als de tuinman (Joh 20,15). Als zij Jezus herkent, benoemt ze hem met zijn 'aardse' titel Rabboeni (Joh 20,16).
Na het gesprek geeft ze hem de titel 'Heer' en verkondigt zij dat deze Heer opstijgt naar zijn en hun God en Vader.

Deze lezing van Johannes staat ook bekend als de ontdekking van het lege graf. Wat opvalt is dat de verrijzenis zelf niet verteld wordt. Dat lege graf is de grondslag van het verrijzenisgeloof. Niemand weet wat er met het lichaam van Jezus gebeurd is.

En dat maakt ons, hedendaagse gelovigen, gelijk aan de leerlingen en de vrouwen. Hoewel het verrijzenismysterie al onze voorstellingen overtreft, zien we een vorm van verrijzenis soms verrassend dichtbij. Telkens wanneer we ingaan op de uitnodiging: Sta op!

Verrijzenis is vernieuwing, een overgang van oud naar nieuw, van verstarring naar beweging, van besluiteloosheid naar zekerheid, van dood naar leven.
Wie terugkeert van een doodlopen-de weg en weer de goede richting kiest, maakt verrijzenis mee.

Zoals Maria en de vrouwen wil ik stapstenen zoeken voor nu en morgen, want ook deze coronatijd zal leiden tot opstaan, tot kiezen voor elkaar en voor het leven.
Tot leven verder dragen.

Voorbede: Naar het Dajenoe van de pesachviering.
Dajenoe is het lied dat voor de Sedermaaltijd gezongen wordt. Dajenoe betekent: 'ons voldoende'. Er worden op 15 manieren dank gebracht aan God voor wat Hij bij de uittocht gedaan heeft.

Wij danken U, God, voor deze **onvergetelijke mens** die is uw Zoon, man van genade, die ons meer heeft gedaan dan wij ooit hadden kunnen denken.

Al had Hij alleen maar de ogen van de blinden geopend, maar was niet zelf het licht van de wereld geworden, het zou voldoende geweest zijn.
En al was Hij wel het licht van de wereld geworden, maar niet een mens in ons midden, even sterfelijk en kwetsbaar als wij, het zou voldoende geweest zijn.

Al was Hij alleen maar een mens geweest en **niet ons aller knecht**, het zou voldoende geweest zijn.
Maar Hij was meer: Hij is ons aller knecht geworden.

Hij heeft ons de voeten gewassen en is onze vrede geworden, brood van ons leven, onze toevlucht, onze verlosser: **Christus Messias**.

Daarom brengen we bij U onze noden.

Wij bidden voor alle mensen met wie wij verbonden zijn, voor onze kinderen, vrienden en geliefden. Wij gedenken de mensen die ons verlaten hebben, overleden zijn. Voor zieken die werken aan hun

herstel, voor mensen met een groot verdriet die dapper volhouden, voor mensen hier die bedroefd en ontgoocheld zijn.

Maar nog heviger bidden wij voor mensen die verder wonen en die in nood zijn en onder onrecht gebukt gaan.

Wij bidden voor alle getuigen van de opstanding, vrouwen en mannen die doen wat gedaan moet worden, voor regeringsleiders, gezagsdragers in de kerken, voor kunstenaars en geleerden, artsen en verplegenden, voor hen die naar ontwikkelingslanden trekken, voor missionarissen en zendelingen, voor dokters zonder grenzen, voor mensen die opkomen voor het recht: wek uw macht, Heer, en kom ons bevrijden.

*Heer, God, al deze woorden, heel dit uur van gebed, wij zijn het zelf.
Op deze dag van menslievendheid roepen wij U:
Wij leven nog. Houd ons in leven.
Zo bidden wij U met Jezus, uw Zoon, ons stralend licht, onze hoop en toekomst, die leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen. Amen.*

Slotbezinning

Blijf niet staan bij het graf van herinnering want het is leeg, Maar ga kijken, horen en voelen hoe Hij verder leeft in mensen. Kijk in de ogen van mensen die tijd en inzet vrijmaken voor de mens die ze ontmoeten en je zal Hem zien.
Luister naar de woorden die deze mensen spreken en zelf ook beleven en je zal Hem horen.
Voel je levenskracht die ze voor hun levensopdracht uit zijn doen en laten halen en je zal Hem voelen.
Kijk, luister en voel en je zal merken
Hij leeft!
(Antoon Vandeputte)

Don Boscoparochie Kessel-Lo – Pasen 12 april 2020
Samenstelling: Chris Willocx

HART BOVEN HARD

Hart boven Hard kreeg fijn nieuws: een positief advies vanuit de Vlaamse Gemeenschap om onze plannen in de periode **2021-2025** financieel te ondersteunen.
In onze grote transitie-oefening van vorig najaar kwamen we immers niet alleen tot enkele nieuwe langetermijnskeuzes als burgerbeweging, maar besloten we ook om **meerjarige werkingssubsidies** aan te vragen binnen het decreet **sociaal-cultureel volwassenenwerk**.
We geloven immers dat wij de burgers actief in onze brede beweging beter kunnen ondersteunen met twee vaste personeelsleden.
De bevoegde beoordelingscommissie zette alvast het licht op groen om onze beweging te subsidiëren. In **oktober neemt minister Jambon daarover een finale beslissing**.

Spannend!

Ons toekomstplan

Je vindt er om te beginnen een mooi overzicht van de eerste vijf jaar van **Hart boven Hard** (wat hebben we veel gedaan!) waarna we vervolgens onze plannen voor de periode 2021-2025 uit de doeken doen.

Uit: 'Woord vooraf' van dit 'Toekomstplan'
Ook de licht gewijzigde missie en nieuwe lijnen waarin de grondige evaluatie resulteerde, kregen hun neerslag in dit beleidsplan.
Kortweg wil Hart boven Hard **opnieuw ten volle een 'burgerbeweging' worden**, die vanuit de realiteit op het terrein, dichtbij de mensen, zowel reeds geëngageerde burgers versterkt en verbindt, als een breder publiek enthousiast maakt voor een alternatief maatschappelijk verhaal voor Vlaanderen.

Daarbij blijven we **partijpolitiek ongebonden**. Wat ons motiveert, is de meer fundamentele betrokkenheid van mensen bij de ontwikkelingen in het beleid en de samenleving.

Burgers komen bij Hart boven Hard dus meer dan ooit centraal te staan.

Die keuze om nog meer van onderuit te werken heeft consequenties voor deze aanpak.
Om een maximale openheid te houden voor het spontane initiatief voor burgers, is ons meerjarenplan **nog niet dichtgetimmerd met specifieke thema's en activiteiten**.

Wel beschrijven we zo precies mogelijk met welke werking, methodes en procesmatige aanpak we welke doelen willen bereiken. Om aanschouwelijk te maken tot wat dat allemaal concreet kan leiden, schetsen we als nieuwe beweging eerst uit-

gebreed **onze hele handel en wandel tot vandaag**. Dezelfde dynamiek willen we ook de komende jaren aanhouden, met een stroom aan initiatieven in dezelfde geest van creativiteit en engagement.
Terloops zijn we niet vies van enige kritische zelfanalyse en geven we ook onze structuur (en hoe we die willen verbeteren) mee.

We eindigen met **vier spoorwissels** gedragen door onze brede beweging: meer aandacht voor lokaal, nog meer bottom-up werken, bredere uitstralen en meerzorg voor vrijwilligers. We zijn best trots op dit dossier: het geeft iedereen een beter beeld van wat **Hart boven Hard** wil zijn en realiseren.
Maak jij mee onze toekomst?

Een nieuwe ploeg

Met ons toekomstplan eind december 2019, gaf de ontslagnemende kleine vergadering op Hart boven Hard-dag van 15 februari officieel de fakkel door aan een nieuwe ploeg mensen, die voortaan bekend zal staan als het **nationaal team**.
Het verschil met de vroegere kleine vergadering is dat deze ploeg trekkers ook de dagdagelijkse uitvoerende coördinatie op nationaal niveau op zich neemt.
Leden: Joke Claessens, Marijke Persoone, Dieter Wijffels, Hugo Franssen, Caitlin De Muer, Bart Deceukelier.
Heb je een vraag over het nieuwe kernteam? Dan kan je terecht op info@hartbovenhard.be
leuven@hartbovenhard.be

AFSCHEID NEMEN, ZO MENSELIJK

Ga nooit weg zonder groeten

Afscheid nemen... het is eigen aan ons mens-zijn. Wij hebben er nood aan. En dan heb ik het niet alleen over dat definitieve afscheid wanneer iemand sterft. Want wij doen het voortdurend tijdens ons leven. De afscheidsknuffel aan de schoolpoort, het uitzwaaien in de luchthaven, het zo lang mogelijk nakijken tot aan de hoek van de straat, zelfs het kruisje bij het slapengaan... Al die kleine afscheidsmomenten en -rituelen, zijn wellicht al een soort oefening op dat grote afscheid. Wie zich bewust is van de eigen sterfelijkheid en van de sterfelijkheid van de geliefde, zal veel meer aandacht schenken aan de manier waarop wij afscheid nemen. Toon Hermans verwoordt het zo:

*Ga nooit weg zonder te groeten,
ga nooit heen zonder een zoen.
Wie het noodlot zal ontmoeten,
kan het morgen niet meer doen.*

*Loop nooit weg zonder te praten,
dat doet soms een hart zo pijn.
Wat je 's morgens hebt verlaten,
kan er 's avonds niet meer zijn.*

Het laatste afscheid

Als iemand op sterven ligt, wordt er door familieleden meestal gewaakt. Bovendien lijkt het ongelooflijk belangrijk de stervende toch nog, zelfs al is het maar een minuutje en zelfs al ligt de zieke in coma - nog in levende lijve te zien. Enerzijds dus omdat wij vinden dat mensen niet alleen mogen sterven, dat wij hen moeten steunen en troosten op die laatste, angstaanjagende momenten, maar ook omdat het voor onszelf belangrijk is 'afschied te nemen'.

Afscheid is een moment waarop verleden, heden en toekomst elkaar raken.

In het afscheid nemen is heel ons gemeenschappelijk verleden aanwezig. Afscheid nemen doe je alleen van iemand die je (goed) kent. Wat wij samen hebben beleefd, wie we voor elkaar zijn, wordt in het licht van het einde expliciet benoemd of door een gebaar getoond. Woorden van dankbaarheid worden uitgesproken. De warmte waarmee handen worden vastgehouden of de tederheid van een streling spreken voor zichzelf. Dit is ook de laatste kans om plooiën glad te strijken. Om pijnpunten die er tijdens het leven aanwezig waren, bloot te leggen, op te ruimen. Ziekenzalving en meer nog de ziekenzegening kan daarbij helpen.

Maar afscheid nemen gaat ook over de toekomst. Wij willen iets meenemen naar de toekomst waardoor de persoon die sterft toch nog op de één of andere manier bij ons is. Het verhaal over het laatste avondmaal dat wij bij de verschillen-

de evangelisten terugvinden, illustreert dat zeer goed. Bij Marcus, Lukas en Mattheus is dat het breken van het brood. Telkens als je dit doe, denk dan aan mij... Bij Johannes geeft Jezus een hele afscheidsrede en het gebaar dat hij daar stelt is 'de voetwassing'. Ook dat is een teken dat de leerlingen moeten meenemen wanneer zij verder gaan.

Twee keer afscheid

Bij de dood van een geliefde spreken wij twee keer over 'afschied nemen'. De eerste keer aan het sterfbed. Dat kan er heel verschillend aan toegaan. Soms weten mensen maanden vooraf dat zij ongeneeslijk ziek zijn en als het goed zit kan er dus bewust rustig afscheid genomen worden. Alhoewel dat heel vaak niet gebeurt, omdat de zieke en de familie allebei de pijnlijke realiteit voor elkaar willen verstoppen. Maar waar dit open kan besproken worden, kan er ten volle afscheid genomen worden. Als het gaat om een onverwachte ziekte of een ongeval, is er vaak geen gelegenheid meer om uitvoerig met elkaar in gesprek te gaan. Dan gaat het vaak eerder om aanrakingen en liefdevolle woorden van de familie.

Er is ook een tweede afscheidsmoment en dat wordt uiterst belangrijk wanneer er geen eerste afscheid is geweest, namelijk de uitvaart. Ook daar vloeien verleden, heden en toekomst in elkaar. Familie en vrienden halen herinneringen op; er wordt verteld over het leven van de dode. Maar er wordt ook gesproken over de toekomst. Als het gaat om een gelovig afscheid, is dat zeer duidelijk. Maar ook als familieleden zeggen dat ze hun vader, moeder, oma of opa nooit zullen vergeten, zegt dat natuurlijk iets over de toekomst.

In tijden van Corona

In deze tijden van Corona, waar de dood meer dan ooit rondwaart in ons midden, komt het afscheid nemen in het gedrang. Vele mensen sterven zonder hun geliefden in het ziekenhuis of rustoord. En al kan het misschien een troost zijn dat deze zieken niet echt alleen waren en dat verpleegsters en bejaardenhulpsters er alles aan doen om mensen niet eenzaam te laten sterven, toch blijft het moeilijk dat het zo noodzakelijke afscheid nemen niet te volle is kunnen gebeuren. Een laatste blik op elkaar via een scherm, en zelfs het nog even bij de zieke mogen zijn, onherkenbaar gehuld in beschermende kledij en zonder deze geliefde aan te raken, kan het afscheid nemen zoals wij dat in gewone tijden doen, niet vervangen. Dat zijn de verhalen die je overal hoort. Hoe pijnlijk is het niet te horen zeggen: "Wij mochten al zeven weken ons moeder niet bezoeken en nu is zij gestorven, zonder ons".

Als gebedsleiders hebben wij te maken met dat tweede afscheid, de dienst in de kerk. Het lijkt me dat tijdens deze crisis de tendens om uit te wijken naar het funerarium en crematorium nog is toegenomen. Alhoewel er heel veel mensen overlijden, zijn er maar weinig kerkelijke uitvaarten. De reden waarom

mensen kiezen voor een dienst in het gekende kerkgebouw, is precies omdat op die manier de geloofsgemeenschap die deel uitmaakte van het leven van de overledene, kan aanwezig zijn bij de afscheidsviering. Een reden die nu natuurlijk wegvalt, vermits elke uitvaart gebeurt in intieme kring met een beperkt aantal aanwezigen. Bovendien, het moet gezegd, is een funerarium meer uitgerust met technische snufjes waardoor de uitvaart kan gevolgd worden thuis op de computer.

In deze Coronatijd proberen wij met de beperkingen die ons worden opgelegd, toch zo mooi en waardig mogelijk afscheid te nemen. Zo mogen wij als voorgangers niet bij de mensen thuis op rouwgesprek gaan. De afspraken gebeuren via de telefoon en op die manier krijgen wij ook het levensverhaal van de overledene te horen. Nadeel hiervan is dat de informatie heel beperkt is. Terwijl bij een rouwgesprek meestal verschillende mensen aanwezig zijn, die elk hun visie en hun inbreng hebben, blijft het nu beperkt tot één persoon. Je krijgt ook geen non-verbale uitingen meer mee. Ik had wel het geluk dat ik bij één uitvaart een 'rouwwandeling' kon maken met de dochter van de overledene.

Maar dat kan uiteraard meestal niet.

De viering zelf verschilt in deze Coronatijd niet zo veel met diensten tijdens de niet-coronatijd. Er is uiteraard geen mogelijkheid om de familieleden te condoleren voor of na de viering, bij de vredeswens worden er onderling geen tekens van vrede gegeven en bij de offergang sta ik ook niet naast de kist met een kruisje. Er zijn minder aanwezigen die bovendien op gepaste afstand van elkaar zitten. Maar dit geeft ook de kans op meer intensiteit. In sommige kerken zet men de stoelen in een ruime halve kring rond de kist, dus echt in 'intieme kring'. De begroeting is een moment waarop iedere aanwezige apart naar voor komt om - weliswaar zonder de kist aan te raken - nog even afscheid te nemen. Maar tijdens de viering krijgen de aanwezigen volop de kans om hun eigen inbreng te hebben in teksten en ook muzikaal.

In vele families wordt het voornemen geuit om op een latere datum, als Corona voorbij is, toch nog een afscheidsmoment te houden voor een grotere groep. Een aantal van deze herdenkingsdiensten zullen doorgaan in de Kerk en het zal voor ons een uitdaging zijn deze vieringen zinvol en warm in te vullen. Maar het zal wellicht nog een tijd duren eer wij weer samen mogen vieren. Daarom is het nodig dat de getroffen families ook zelf nieuwe manieren en rituelen vinden om met de dood te leren omgaan. 'Vanuit hun kot' zoals een bepaalde minister zou zeggen.

Chris Coppens

STUDIEPLEKKEN

Wie thuis moeilijk kan studeren, kan gebruikmaken van een van de studieplekken van de KU Leuven. FOTO: HSB

De KU Leuven gaat een aantal studieplekken voorzien voor studenten die moeten studeren in bijzonder moeilijke omstandigheden.

Tijdens een normale examenperiode stelt de universiteit in haar bibliotheken en leercentra zo'n 3.750 studieplekken ter beschikking. Dit jaar kan dat niet vanwege de coronacrisis.

'Ik besef dat de aankomende blokken examentijd voor vele studenten een uitdaging vormt', zegt rector Luc Sels. "Voor sommige studenten zijn de omstandigheden thuis of op kot zo uitzonderlijk moeilijk dat de nood aan een aparte studieplek zeer groot wordt. Daarom hebben we gezocht naar oplossingen."

De maatregelen om voldoende fysieke afstand te garanderen maakt dat er maar 468 plaatsen gebruikt kunnen worden. Daarvan is drie vierde nodig voor de examens, want die zullen dit jaar ook in bibliotheken georganiseerd worden om ook

daar genoeg spreiding te kunnen garanderen.

De resterende plaatsen – ongeveer 150 – stelt de universiteit ter beschikking als studieplek tot het einde van de examenperiode op 4 juli.

De plaatsen zijn voorbehouden voor studenten die thuis of op kot zo goed als onmogelijk kunnen studeren, bijvoorbeeld door gebrek aan een eigen kamer of studeerplek thuis, gebrek aan rust en stilte, spanning of ruzie, te grote druk om huishoudelijke taken op te nemen of ernstige psychische problemen. Studenten die zich in zulke omstandigheden bevinden, kunnen nu een studieplek aanvragen. Bij het toewijzen ervan houdt de universiteit rekening met de situatie en de locatie. Studenten die een plaatsje krijgen, ontvangen een toelatingsbewijs dat ze telkens moeten voorleggen bij gebruik aan een plek.

(hsb) Krant Het Nieuwsblad 19 mei 2020

Helden van Corona

Enkele Leuvense ondernemers hebben de krachten gebundeld in 'Merci Leuven', een initiatief waarmee ze Leuvense coronahelden willen bedanken.

De komende dagen leveren ze hen een gratis taart.

Ze willen de stille krachten die zich blijven inzetten, graag bedanken. "Er zijn heel veel helden in deze crisis, en ook deze crisis kent mooie en warme verhalen. Wij willen onze helden graag bedanken en ze een zoet hart onder de riem steken. Hoe kunnen we beter merci zeggen dan met een stuk taart en een *zjat kaffee*?", zegt Laurent Genin.

Tijdens een eerste ronde door Leuven hielden ze onder meer halt bij UZ Gasthuisberg, het Heilig Hartziekenhuis, wzc Vogelzang en Sint-Vincentius en trakteerden ze ook burgemeester Ridouani op een taart.

Maandag houden ze nog halt bij de

reinigingsdienst, de groendienst, BPost en het stadskantoor.

"Zij zijn allemaal blijven werken om onze stad draaiende te houden, en dat is geweldig straf", klinkt het bij de initiatiefnemers.

Eigen helden nomineren

"Uiteraard zullen we lang niet iedereen kunnen bereiken, want de helden zijn overal", zegt mede-initiatiefnemer Geert Geuten. "Daarom kunnen Leuvenaars ook hun eigen helden nomineren. Zo kunnen we nog eens honderd Leuvenaars bedanken. Het is de bedoeling om ook de niet meteen voor de hand liggende helden een gezicht te geven." Van 13 tot 21 mei 2020 konden Leuvenaars hun eigen held nomineren met een korte boodschap, liefst met foto of een video, in een mail naar mijnheld@mercileuven.be.

"De persoonlijke nominaties stromen binnen, en het is hartverwarmend om te zien hoe de Leuvenaars elkaar zijn blijven helpen en steunen. Je krijgt het gewoon warm bij het lezen van zoveel inzet."

(hsb) Krant Het Nieuwsblad – 16 mei 2020